

Veksellov

Første afdeling

Om den trukne veksel

Kapitel 1

Om vekslens udstedelse og form

§ 1. En veksel skal indeholde:

1. Benævnelsen veksel, indført i selve teksten og udtrykt på det sprog, hvori dokumentet er affattet,
2. en ubetinget anmodning om at betale en bestemt pengesum (vekselsummen),
3. navnet på den, der skal betale (trassaten),
4. angivelse af forfaldstiden,
5. angivelse af stedet, hvor betalingen skal ske,
6. navnet på den, til hvem eller til hvis ordre betalingen skal ske (vekseltager, remittent),
7. angivelse af dag og sted for vekslens udstedelse samt
8. underskrift af den, der udsteder vekslen (trassenten).

§ 2. Et dokument, hvori der mangler nogen af de i foregående paragraf nævnte anførsler, gælder ikke som veksel undtagen i de i denne paragraf nedenfor fastsatte tilfælde.

Stk. 2. En veksel, hvis forfaldstid ikke er angivet, anses som betalbar ved sigt.

Stk. 3. I mangel af særlig angivelse anses det ved trassatens navn anførte sted for at være vekslens betalingssted og tillige for at være det sted, hvor trassaten bor.

Stk. 4. En veksel, der ikke angiver stedet, hvor den er udstedt, anses for underskrevet på det ved trassentens navn anførte sted.

§ 3. En veksel kan udstedes til trassentens egen ordre.

Stk. 2. Den kan trækkes på trassenten selv.

Stk. 3. Den kan trækkes for en trediemands regning.

§ 4. En veksel kan lyde på betaling hos en trediemand enten på det sted, hvor trassaten bor, eller på et andet sted.

§ 5. I en veksel, der er betalbar ved sigt eller en vis tid efter sigt, kan trassenten bestemme, at der skal svares rente af vekselsummen. I enhver anden veksel anses en sådan bestemmelse som uskrevet.

Stk. 2. Rentefoden skal angives i vekslens; i mangel af sådan angivelse anses bestemmelsen om rente som uskrevet.

Stk. 3. Renterne løber fra vekslens udstedelsesdag, hvis ikke en anden dag er angivet.

§ 6. En veksel, hvori beløbet er anført både med bogstaver og tal, gælder i tilfælde af uoverensstemmelse imellem de anførte beløb for den sum, der er anført med bogstaver.

Stk. 2. En veksel, hvori beløbet er anført flere gange enten med bogstaver eller med tal, gælder i tilfælde af uoverensstemmelse mellem de anførte beløb alene for den mindste sum.

§ 7. Forekommer der på en veksel underskrifter af nogen, der mangler evne til at påtage sig vekselforpligtelse, falske underskrifter, underskrifter af opdigtede personer eller underskrifter, der af anden grund ikke er bindende for underskriverne eller for den, i hvis navn underskriften er meddelt, er de andre vekselsskyldners forpligtelse ikke desto mindre gyldig.

§ 8. Den, der tegner sit navn på en veksel på en andens vegne, for hvem han ikke havde fuldmagt til at handle, bliver selv forpligtet efter vekslens og erhverver, når han har betalt, de samme rettigheder, som ville have tilkommet den anden. Det samme gælder den, som har overskredet sin fuldmagt.

§ 9. Trassenten indestår for vekslens godkendelse (accept) og betaling.

Stk. 2. Han kan fraskrive sig ansvaret for vekslens accept, men ethvert forbehold, hvorved han fraskriver sig ansvaret for vekslens betaling, anses som uskrevet.

§ 10. Bliver en veksel, der ved dens udgivelse var ufuldstændigt udfyldt, udfyldt i strid med de truffne aftaler, kan denne omstændighed ikke påberåbes over for vekselindehaveren, medmindre han ved erhvervelsen ikke har været i god tro eller har handlet med grov uagtsomhed.

Kapitel II

Om overdragelse af vekslens (Endossement)

§ 11. Enhver veksel kan ved endossement overdrages til en anden (endossatar), selv om den ikke udtrykkelig er trukket til ordre.

Stk. 2. Har trassenten i vekslens indsat ordene »ikke til ordre« eller et tilsvarende udtryk, kan vekslens alene overdrages i den form og med de virkninger, der gælder for almindelig overdragelse af fordring.

Stk. 3. En veksel kan endosseres også til trassaten, hvad enten han har accepteret eller ikke, til trassenten eller til en anden vekselsskyldner. Disse kan endossere vekslens videre.

§ 12. Endossementet skal være ubetinget. Enhver betingelse, hvoraf det gøres afhængigt, anses som uskrevet.

Stk. 2. Endossement for en del af vekselsummen er ugyldigt. Stk. 3. Endossement til ihændehaveren anses som blankoendossement.

§ 13. Endossement skal skrives på vekslens eller på et blad, som er hæftet til denne (allonge). Det skal underskrives af endossenten.

Stk. 2. Endossementet er gyldigt, selv om der ikke deri er angivet, til hvem vekslen overdrages, eller endossenten kun har tegnet sit navn (blankoendossement). I sidstnævnte tilfælde må endossementet for at være gyldigt skrives på bagsiden af vekslen eller på en allonge.

§ 14. Ved endossement overføres alle rettigheder efter vekslen.

Stk. 2. Hvis endossementet er et blankoendossement, kan vekselindehaveren:

- 1) udfylde det enten med sit eget eller med en andens navn,
- 2) endossere vekslen på ny in blanco eller til en anden person eller
- 3) give vekslen videre til en trediemand uden at udfylde blankoendossementet eller endossere vekslen.

§ 15. Endossenten indestår for vekslens accept og betaling, medmindre han har taget særligt forbehold.

Stk. 2. Han kan forbyde, at vekslen endosses på ny; i så fald er han fritaget for ansvaret over for dem, til hvem vekslen derefter bliver endosseret.

§ 16. Den, som har en veksel i hænde, anses som retmæssig vekselindehaver, såfremt han godtgør sin ret ved en uafbrudt række af endossementer, selv om det sidste endossement er et blancoendossement. Udstrøgne endossementer anses i denne forbindelse som uskrevne. Når der efter et blancoendossement følger et andet endossement, antages den, der har undertegnet dette, at have erhvervet vekslen ved blankoendossementet.

Stk. 2. Hvis en veksel, ligegyldigt på hvilken måde, er kommet bort fra dens besidder, er en indehaver, som godtgør sin ret på den i foregående stykke angivne måde, ikke pligtig at udlevere vekslen, medmindre han ved erhvervelsen ikke har været i god tro eller har handlet med grov uagtsomhed.

§ 17. Den, som sagsøges efter en veksel, kan ikke mod vekselindehaveren fremsætte indsigelser grundede på hans særlige forhold til trassenten eller til tidligere vekselindehavere, medmindre indehaveren ved erhvervelsen af vekslen forsætlig har handlet til skade for skyldneren.

§ 18. Indeholder endossementet bemærkning om »valuta til indfordring«, »til inkasso« eller nogen anden bemærkning, hvori der alene ligger en fuldmagt (prokuraendossement), kan vekselindehaveren udøve alle rettigheder efter vekslen, men ikke endossere den uden ved prokuraendossement.

Stk. 2. De vekselforpligtede kan i så fald mod vekselindehaveren kun påberåbe sig de indsigelser, som ville kunne fremsættes mod endossenten..

Stk. 3. Den fuldmagt, der indeholdes i et prokuraendossement, bortfalder ikke, selv om fuldmagtsgiveren dør eller mister evnen til at forpligte sig.

§ 19. Indeholder et endossement bemærkningen »valuta til sikkerhed«, »valuta til pant« eller nogen anden bemærkning, der går ud på pantsætning, kan vekselindehaveren udøve alle rettigheder efter vekslen; men et af ham tegnet endossement gælder kun som prokuraendossement.

Stk. 2. Vekselskyldnere kan ikke mod vekselindehaveren påberåbe sig indsigelser grundede på deres særlige forhold til endossenten, medmindre vekselindehaveren ved erhvervelsen af vekslen forsætlig har handlet til skade for skyldneren.

§ 20. Et endossement, der tegnes efter vekslens forfaldstid, har samme virkning som et før dette tidspunkt tegnet endossement. Tegnes endossementet først, efter at protest for manglende betaling er optaget, eller efter at den for optagelsen af protesten fastsatte frist er udløbet, har det dog alene virkning som almindelig overdragelse af fordring.

Stk. 2. Medmindre det modsatte bevises, anses et udateret endossement som tegnet inden udløbet af protestfristen.

Kapitel III

Om vekslens accept

§ 21. Enhver, som har en veksel i hænde, kan ind til vekslens forfaldsdag forevise den til accept af trassaten på det sted, hvor denne bor.

§ 22. I enhver veksel kan trassenten foreskrive, at den skal forevises til accept med eller uden tilføjelse af en frist for forevisningen.

Stk. 2. Han kan i vekslen forbyde, at den forevises til accept, medmindre vekslen er betalbar hos en trediemand eller på et andet sted end det, hvor trassaten bor, eller den er betalbar en vis tid efter sigt.

Stk. 3. Han kan også foreskrive, at forevisning til accept ikke skal kunne finde sted før et bestemt tidspunkt.

Stk. 4. Enhver endossent kan foreskrive, at vekslen skal forevises til accept med eller uden tilføjelse af en frist; dog gælder dette ikke, hvis trassenten har forbudt vekslens forevisning til accept.

§ 23. En veksel, der skal betales en vis tid efter sigt, skal forevises til accept inden et år fra dens udstedelsesdag.

Stk. 2. Trassenten kan forkorte denne frist eller bestemme en længere frist.

Stk. 3. Disse frister kan forkortes af endossenterne.

§ 24. Trassaten kan kræve, at vekslen på ny skal forevises ham dagen efter den første forevisning. At et sådant krav ikke er efterkommet, kan ikke gøres gældende, medmindre kravet er nævnt i protesten.

Stk. 2. Vekselindehaveren er, når han foreviser vekslen til accept, ikke forpligtet til at overgive den i trassatens besiddelse.

§ 25. Accepten skrives på vekslen. Den udtrykkes ved ordet »accepteret« eller et andet tilsvarende udtryk og underskrives af trassaten. Dennes blotte navnetegning på vekslens forside gælder som accept.

Stk. 2. Skal vekslen betales en vis tid efter sigt, eller skal den i henhold til særlig bestemmelse forevises til accept inden en vis frist, skal accepten dateres, og som dato anføres den dag, da accepten meddeles, medmindre vekselindehaveren forlanger, at forevisningsdagens dato skal anføres. Mangler der datering, må vekselindehaveren for at bevare sin regresret mod endossenterne og trassenten godtgøre undladelsen ved ved en i rette tid optagen protest.

§ 26. Accepten skal være ubetinget, men trassaten kan indskrænke den til en del af vekselsummen.

Stk. 2. Gøres der ved accepten ellers nogen afvigelse fra vekslens indhold, anses det som nægtelse af accept. Dog er acceptanten forpligtet efter sin accepts lydende.

§ 27. Har trassenten i vekslen angivet et andet betalingssted end det sted, hvor trassaten har sin bopæl, uden at angive en tredje mand, hos hvem betalingen skal ske, kan trassaten angive denne ved sin accept. I mangel af sådan angivelse anses acceptanten at have forpligtet sig til selv at indfri vekslen på betalingsstedet.

Stk. 2. Hvis vekslen er betalbar hos trassaten, kan denne i accepten angive, hvor på betalingsstedet betalingen skal kræves, eller angive en anden person på samme sted til at betale.

§ 28. Ved accepten forpligter trassaten sig til at betale vekslen på forfaldsdagen.

Stk. 2. Betales den ikke, har vekselindehaveren, selv om det er trassenten, imod acceptanten et umiddelbart krav efter vekslen på alt, hvad der kan fordres efter §§ 48 og 49.

§ 29. Hvis trassaten har forsynet vekslen med sin accept, men udstrøget denne, førend han har tilbageleveret vekslen, anses accept som nægtet. Medmindre det modsatte bevises, anses udstrygningen for at være sket forinden vekslens tilbagelevering.

Stk. 2. Såfremt trassaten skriftligt har gjort vekselindehaveren eller nogen vekselkyldner bekendt med sin accept, er han dog over for disse bundet ved sin accepts lydende.

Kapitel IV

Om vekselborgen (Aval)

§ 30. En veksels betaling kan sikres ved aval for hele vekselsummen eller for en del af denne.

Stk. 2. Aval kan tegnes såvel af en vekselskyldner som af en trediemand.

§ 31. Aval tegnes på vekslen eller på en allonge.

Stk. 2. Den udtrykkes ved ordene »som aval« eller ved et andet tilsvarende udtryk; den undertegnes af den, der går i borgen (avalist).

Stk. 3. Den blotte navntegning på vekslens forside anses som aval, medmindre navntegningen hidrører fra trassaten eller trassenten.

Stk. 4. Aval skal angive, for hvem den indgås. I mangel af sådan angivelse anses den indgået for trassenten.

§ 32. Avalisten er forpligtet på samme måde som den, for hvem han er gået i borgen.

Stk. 2. Hans forpligtelse er gyldig, selv om den forpligtelse, som han er gået i borgen for, måtte være ugyldig, dog ikke hvis ugyldigheden skyldes en formfejl.

Stk. 3. Når han betaler vekslen, erhverver han alle rettigheder efter vekslen mod den, som han er gået i borgen for, og mod dem, der efter vekslen er ansvarlige over for denne.

Kapitel V

Om vekslens forfaldstid

§ 33. En veksel kan lyde på betaling:

1) ved forevisning (ved sigt, a vista),

- 2) en vis tid efter forevisning (efter sigt, a viso),
- 3) en vis tid efter dens udstedelsesdag eller
- 4) på en bestemt dag.

Stk. 2. En veksel, som lyder på anden forfaldstid eller som forfalder efterhånden til forskellige tider, er ugyldig.

§ 34. En sigtveksel skal betales ved forevisningen. Den skal forevises til betaling inden et år fra dens udstedelsesdag. Trassenten kan forkorte denne frist eller fastsætte en længere frist. Disse frister kan forkortes af endossenterne.

Stk. 2. Trassenten kan bestemme, at en veksel, som er betalbar ved sigt, ikke skal forevises til betaling før et bestemt tidspunkt. I så fald løber forevisningsfristen fra dette tidspunkt.

§ 35. Forfaldstiden for en veksel, der lyder på betaling en vis tid efter sigt, bestemmes ved acceptens eller ved protestens dato.

Stk. 2. Er accepten ikke dateret, og er heller ikke protest optaget, skal accepten i forhold til acceptanten anses som meddelt på den sidste dag af den frist, der er foreskrevet for forevisningen til accept.

§ 36. Lyder en veksel på betaling en eller flere måneder efter dens udstedelsesdag eller efter sigt, forfalder den på tilsvarende dag i den måned, i hvilken vekslen skal betales. I mangel af tilsvarende dag forfalder vekslen på den sidste dag i denne måned.

Stk. 2. Lyder en veksel på betaling en eller flere måneder og en halv måned efter dens udstedelsesdag eller efter sigt, regnes de hele måneder først.

Stk. 3. Er forfaldstiden bestemt til begyndelsen af en måned, midten af en måned (medio januar, medio februar osv.) eller slutningen af en måned, skal der ved disse udtryk forstås den første, den femtende eller den sidste dag i måneden.

Stk. 4. Ved udtrykkene »otte dage« eller »femten dage« forstås ikke en eller to uger, men et tidsrum af fulde otte eller femten dage.

Stk. 5. Udtrykket »en halv måned« betegner et tidsrum af femten dage.

§ 37. Når en veksel lyder på betaling en bestemt dag på et sted, hvis tidsregning er forskellig fra den, der gælder på udstedelsesstedet, anses forfaldsdagen som fastsat efter betalingsstedets tidsregning.

Stk. 2. Når en veksel, der er trukket mellem to steder med forskellig tidsregning, lyder på betaling en vis tid efter udstedelsesdagen, bliver denne at omregne til den tilsvarende dag efter betalingsstedets tidsregning, og forfaldsdagen bestemmes overensstemmende hermed.

Stk. 3. Forevisningsfristerne for veksler beregnes overensstemmende med reglerne i foregående stykke.

Stk. 4. Disse regler kommer ikke til anvendelse, hvis det af en særlig bestemmelse i vekslen eller i øvrigt af dennes indhold fremgår, at det har været hensigten at anvende andre regler.

Kapitel VI

Om vekslens betaling

§ 38. Indehaveren af en veksel, der er betalbar på en bestemt dag, en vis tid efter udstedelsesdagen eller efter sigt, skal forevise vekslen til betaling enten den dag, da den er betalbar, eller en af de to følgende søgnedage.

Stk. 2. Vekslens indlevering til et afregningskontor (clearing-house) ligestilles med forevisning til betaling.

§ 39. Når trassaten betaler vekslen, kan han kræve den udleveret med påtegnet kvittering af indehaveren.

Stk. 2. Vekselindehaveren kan ikke nægte at modtage delvis betaling.

Stk. 3. I tilfælde af delvis betaling kan trassaten kræve, at der om denne betaling gøres påtegning på vekslen, og at der gives ham en særskilt kvittering.

§ 40. Vekselindehaveren er ikke forpligtet til at modtage betaling før vekslens forfaldstid.

Stk. 2. Betaler trassaten før forfaldstid, gør han det på egen risiko.

Stk. 3. Den, der betaler, når forfaldstid er kommet, bliver gyldig frigjort for sin forpligtelse, medmindre der fra hans side foreligger svig eller grov uagtsomhed. Han er forpligtet til at forvise sig om, at endossementerne udgør en behørig sammenhængende række, men ikke om ægtheden af endossenternes underskrifter.

§ 41. Når en veksel lyder på betaling i en møntsort, der ikke er gangbar på betalingsstedet, kan beløbet betales i landets mønt efter værdien på forfaldsdagen. Betaler vekselkyldneren ikke i rette tid, kan vekselindehaveren, hvis han ønsker det, kræve beløbet betalt i landets mønt enten efter forfaldsdagens eller efter betalingsdagens kurs.

Stk. 2. Ved beregningen af den fremmede møntsorts værdi skal handelsbrug på betalingsstedet iagttages, hvis ikke trassenten har foreskrevet, at vekselsummen skal betales efter en i vekslen fastsat kurs.

Stk. 3. Foranstående bestemmelser kommer ikke til anvendelse i de tilfælde, hvor trassenten har foreskrevet, at betalingen skal erlægges i en bestemt angiven møntsort (forbehold om effektiv betaling i fremmed mønt).

Stk. 4. Er vekselbeløbet angivet i en møntsort, der har den samme benævnelse, men en forskellig værdi i det land, hvor vekslen er udstedt, og det land, hvor den skal betales, er formodningen for, at det er betalingsstedets mønt, som er ment.

§ 42. Forevises en veksel ikke til betaling inden den i § 38 foreskrevne frist, har enhver vekselkyldner ret til for vekselindehaverens regning og risiko at deponere vekselsummen på det autoriserede deponeringssted.

Kapitel VII

Om regres på grund af manglende accept eller manglende betaling

§ 43. Når forfaldstid er inde, kan vekselindehaveren, dersom vekslen ikke er blevet betalt, iværksætte regres mod endossenterne, trassenten og de andre vekselkyldnere.

Stk. 2. Samme ret tilkommer vekselindehaveren allerede før forfaldstid:

1) hvis accept helt eller delvis er nægtet,

2) hvis trassaten, hvad enten han har accepteret eller ikke, er kommet under konkurs, eller der er åbnet forhandling om tvangsakkord for ham, eller han ved eksekution er fundet at mangle midler til at betale sin gæld, eller, såfremt han er handlende (jfr. § 7 i lov om bogføring af 10. maj 1912) (* 1), har standset sine betalinger, eller

3) hvis trassenten, der i vekslen har udstedt forbud mod forevisning til accept, er kommet under konkurs, eller der er åbnet forhandling om tvangsakkord for ham.

§ 44. Nægtelse af accept eller betaling skal godtgøres ved en offentlig akt (protest på grund af manglende accept eller manglende betaling).

Stk. 2. Protest på grund af manglende accept skal optages inden den frist, der er fastsat for vekslens forevisning til accept. Hvis den første forevisning i det i § 24, stk. 1, omhandlede tilfælde har fundet sted på fristens sidste dag, kan protest endnu optages den følgende dag.

Stk. 3. Protest på grund af manglende betaling af en vekslen, der er betalbar på en bestemt dag eller en vis tid efter dens udstedelsesdag eller efter sigt, skal optages en af de to søgnedage, som følger efter vekslens forfalds dag. For en vekslen, der er betalbar ved sigt, finder, for så vidt angår protest for manglende betaling, de i foregående stykke med hensyn til protest for manglende accept givne forskrifter tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Protest på grund af manglende accept fritager for forevisning til betaling og for protest på grund af manglende betaling.

Stk. 5. Er trassaten ved eksekution fundet at mangle midler til at betale sin gæld, eller har han, hvis han er handlende (jfr. § 7 i lov om bogføring af 10. maj 1912) (* 1), standset sine betalinger, kan vekselindehaveren ikke som følge heraf iværksætte regres, førend vekslen er blevet forevist til betaling for trassaten og protest er optaget.

Stk. 6. Kommer trassaten under konkurs, eller er der åbnet forhandling om tvangsakkord for ham, er det til iværksættelse af regres tilstrækkeligt, at vekselindehaveren fremlægger det retsdecret, hvorved konkursen erklæres eller akkordforhandlingen åbnes. Det samme gælder, hvis trassenten, der i vekslen har givet forbud mod forevisning til accept, kommer under konkurs, eller der åbnes forhandling om tvangsakkord for ham.

§ 45. Vekselindehaveren skal give sidste endossent og trassenten meddelelse om den manglende accept eller betaling inden fire søgnedage efter protestdagen eller, hvis der er taget forbehold om regres uden omkostninger, efter forevisningsdagen. Enhver endossent skal senest anden søgnedag efter den dag, på hvilken han har modtaget sådan meddelelse, underrette den nærmest foregående endossent om den meddelelse, han har modtaget, med opgivelse af navn og adresse på dem, som har givet de forudgående meddelelser, og således videre lige til trassenten. Ovennævnte frister regnes fra modtagelsen af den forudgående meddelelse.

Stk. 2. Når meddelelse i overensstemmelse med forskrifterne i foranstående stykke er givet en vekselkyldner, skal tilsvarende meddelelse inden for samme frist gives den, der har tegnet aval for ham.

Stk. 3. I tilfælde af, at en endossent ikke har angivet sin adresse, eller denne er ulæselig, er det tilstrækkeligt, at meddelelsen gives til den endossent, som står nærmest foran ham på vekslen.

Stk. 4. Den, der er pligtig at give underretning, kan gøre det på en hvilken som helst måde, endogså ved blot at sende vekslen tilbage.

Stk. 5. Det påhviler ham at bevise, at han har givet meddelelse inden udløbet af den tilståede frist. Fristen skal anses for overholdt, hvis et brev, som indeholder meddelelsen, er blevet indleveret til postvæsenet inden fristens udløb.

Stk. 6. Den, der ikke giver underretning inden den ovennævnte frist, fortaber ikke sin regresret, men er ansvarlig for den skade, som måtte være forvoldt ved hans forsømmelse; dog kan skadeserstatningen ikke overstige vekslens beløb.

§ 46. Bemærkningen »Regres uden omkostninger«, »uden protest« eller en anden tilsvarende bemærkning påført dokumentet og underskrevet af trassenten, en endossent eller en avalist fritager vekselindehaveren for at optage protest på grund af mangelen accept eller manglende betaling som betingelse for regres.

Stk. 2. Ved et sådant forbehold bliver vekselindehaveren hverken fritaget for at forevise vekslen inden de foreskrevne frister eller for at give underretning, som i § 45 foreskrevet. Beviset for, at fristerne ikke er overholdt, påhviler den, der vil påberåbe sig dette over for vekselindehaveren.

Stk. 3. Hvis forbeholdet er indsat af trassenten, har det virkning over for alle vekselskyldnere; hvis det er indsat af en endossent eller avalist, har det kun virkning over for denne. Hvis indehaveren af en veksel til trods for et af trassenten indsat forbehold optager protest, må han selv bære omkostningerne derved. Hvis forbeholdet er indsat af en endossent eller en avalist, kan omkostningerne ved protesten, om en sådan er optaget, kræves erstattet hos enhver vekselskyldner.

§ 47. De, som har udstedt, accepteret eller endosseret en veksel eller tegnet aval på samme, er en for alle og alle for en ansvarlig over for vekselindehaveren.

Stk. 2. Vekselindehaveren har ret til at rejse krav mod enhver af disse personer, særskilt eller i fællesskab, uden at være bundet til at iagttage den rækkefølge, hvori de har forpligtet sig.

Stk. 3. Samme ret tilkommer enhver vekselskyldner, som har indfriet vekslen.

Stk. 4. At der er anlagt sag imod en af vekselskyldnerne, hindrer ikke, at der rejses krav mod de andre, selv om de på vekslen er opført efter den, der først er blevet sagsøgt.

§ 48. Vekselindehaveren kan af den mod hvem han iværksætter regres, fordre:

- 1) den ikke accepterede eller ikke betalte vekselsum tillige med renter, hvis sådanne er betingede,
- 2) renter fra forfaldsdagen efter en rentefod af 6 pct.,
- 3) Omkostningerne ved protesten og ved de i § 45 foreskrevne underretninger såvel som andre omkostninger, samt
- 4) provision af 1/3 pct. af vekselsummen.

Stk. 2. Hvis regres iværksættes før forfaldstid, skal der i vekselsummen fradrages en diskonto, der skal beregnes efter den officielle diskontosats, sådan som denne er fastsat på det sted, hvor vekselindehaveren bor, og på den dag, da regreskravet gøres gældende.

§ 49. Den, som har indløst vekslen, kan af dem, der er ansvarlige over for ham, fordre:

- 1) hele det beløb, som han har betalt,
- 2) renter af dette beløb fra den dag, han udbetalte beløbet, efter en rentefod af 6 pct.,
- 3) de omkostninger, han har haft, samt

4) provision af 1/3 pct. af vekselsummen, idet dog retten til at beregne provision ophører, når provisionens samlede sum har nået 2 pct. af vekselsummen.

§ 50. Enhver vekselkyldner, mod hvem regreskrav er rejst eller kan gøres gældende, kan mod at betale indløsningssummen fordre vekslen udleveret tillige med protesten og en kvitteret regning.

Stk. 2. Enhver endossent, som har indløst vekslen, kan udstryge sit eget og de efterfølgende endossementer.

§ 51. Hvis der iværksættes regres, efter at vekslen alene er accepteret for en del af vekselsummen, kan den, der indløser vekslen for det ikke accepterede beløbs vedkommende, forlange, at der herom gøres påtegning på vekslen, samt at der gives ham kvittering derfor. Vekselindehaveren skal derhos levere ham foruden protesten en bekræftet afskrift af vekslen, som i dette tilfælde tjener som grundlag for videre regres.

§ 52. Enhver, der har ret til at iværksætte regres, kan, hvis andet ikke er betinget, skaffe sig betaling ved hjælp af en ny veksel (modveksel), der er betalbar ved sigt, og som trækkes på en af dem, der er ansvarlig over for ham, og gøres betalbar på det sted, hvor den pågældende ansvarlige bor.

Stk. 2. Modvekslen omfatter, foruden de i §§ 48 og 49 angivne beløb, også mæglergebyr og stempelafgift for modvekslen.

Stk. 3. Hvis modvekslen trækkes af vekselindehaveren, fastsættes dens beløb efter kursen for en sigtveksel, der trækkes fra det sted, hvor den oprindelige veksel var betalbar, på det sted, hvor vedkommende vekselkyldner bor. Trækkes modvekslen af en endossent, fastsættes beløbet efter kursen for en sigtveksel, der trækkes fra det sted, hvor trassenten af modvekslen bor, på det sted, hvor vekselkyldneren bor.

§ 53. Oversiddes de frister, der gælder for forevisning af en veksel, der lyder på betaling ved sigt eller en vis tid efter sigt, for optagelse af protest på grund af manglende accept eller manglende betaling, for forevisning af en veksel til betaling, når der er taget forbehold om regres uden omkostninger, taber vekselindehaveren sin ret mod endossenterne, trassenten og de andre vekselkyldnere med undtagelse af acceptanten.

Stk. 2. Er en veksel ikke blevet forevist til accept inden den frist, som trassenten har bestemt, taber vekselindehaveren sin ret til regres såvel for manglende betaling som for manglende accept, medmindre det fremgår af bestemmelsen, at trassentens mening kun har været at frskrive sig ansvar for accept.

Stk. 3. Er en frist for forevisningen bestemt i et endossement, kan alene vedkommende endossent påberåbe sig den.

§ 54. Hvis der for forevisningen af en veksel eller for protests optagelse inden for de foreskrevne frister indtræder en uovervindelig hindring (indenlandsk eller udenlandsk lovforskrift eller andre tilfælde af vis major), forlænges disse frister.

Stk. 2. Vekselindehaveren er forpligtet til uopholdelig at give sidste endossent underretning om en sådan hindring og til at gøre påtegning om denne underretning med dato og underskrift på vekslen eller en allonge; i øvrigt finder forskrifterne i § 45 anvendelse.

Stk. 3. Så snart hindringen er ophørt, skal vekselindehaveren uopholdelig forevise vekslen til accept eller til betaling og om fornødent lade optage protest.

Stk. 4. Vedvarer hindringen længere end tredive dage efter forfaldstiden, kan regres iværksættes, uden at forevisning eller optagelse af protest er nødvendig.

Stk. 5. For veksler, der lyder på betaling ved sigt eller en vis tid efter sigt, regnes de tredive dage fra den dag, da vekselindehaveren har givet den sidste endossent underretning om hindringen, selv om dette er sket før forevisningsfristens udløb; for veksler, der er betalbare en vis tid efter sigt, skal de tredive dages frist forøges med den i vekslen angivne forevisningsfrist.

Stk. 6. Som vis major anses ikke tildragelser af rent personlig natur for vekselindehaveren eller den, som han har overdraget at forevise vekslen eller at optage protesten.

Kapitel VIII

Om intervention

I. Almindelige bestemmelser

§ 55. Trassenten, en endossent eller en avalist kan opgive en nødsadressat til at acceptere eller betale vekslen.

Stk. 2. En veksel kan under de nedenfor angivne betingelser accepteres eller betales af en person, der indtræder (intervenerer) for en hvilken som helst af vekselskyldnerne, der er udsat for regres.

Stk. 3. Intervenienten kan være en person, der ikke er vekselskyldner, endogså trassaten, eller en person, der allerede er vekselforpligtet, dog ikke acceptanten.

Stk. 4. Intervenienten skal indenfor en frist af to søgnedage give den, for hvem han har interveneret, underretning om interventionen. Iagttager han ikke denne frist, er han ansvarlig for den skade, der måtte være forvoldt ved hans forsømmelse, dog at skadeserstatningsbeløbet ikke kan overstige vekselsummen.

2. Interventionsaccept

§ 56. Interventionsaccept kan finde sted i alle tilfælde, hvor indehaveren af en veksel kan iværksætte regres før forfaldstid, undtagen når veksels forevisning til accept er forbudt.

Stk. 2. Når der på vekslen er angivet en nødsadressat på betalingsstedet, kan vekselindehaveren ikke før forfaldstid udøve sin regresret imod den, der har angivet nødsadressen, og imod de efterfølgende vekselskyldnere, medmindre han har forevist vekslen for nødsadressaten og, hvis denne nægter accept, har ladet nægtelsen godtgøre ved protest.

Stk. 3. I andre tilfælde kan vekselindehaveren vægre sig ved at modtage interventionsaccept. Hvis han alligevel modtager accepten, taber han sin adgang til regres før forfaldstid imod den, for hvem accepten er givet, og mod de efterfølgende vekselskyldnere.

§ 57. Interventionsaccept skrives på vekslen; den underskrives af intervenienten. Den skal angive, for hvis regning den meddeles; i mangel af sådan angivelse anses accepten meddelt for trassenten.

§ 58. Interventionsacceptanten er forpligtet over for vekselindehaveren og de endossenter, der følger efter den, for hvis regning han har interveneret, på samme måde, som denne er forpligtet.

Stk. 2. Uanset interventionsaccepten kan den, for hvem den er tegnet, og de, som er ansvarlige over for ham, mod betaling af det i § 48 angivne beløb, fordre, at vekselindehaveren skal udlevere vekslen, kvitteret regning og protesten, hvis sådan er optaget.

3. Interventionsbetaling

§ 59. Interventionsbetaling kan finde sted i alle tilfælde, i hvilke regres enten ved eller før forfaldstid kan iværksættes af vekselindehaveren.

Stk. 2. Betalingen skal omfatte hele det beløb, som skal erlægges af den, for hvis regning betalingen sker.

Stk. 3. Den skal finde sted senest dagen efter den sidste dag, på hvilken protest på grund af manglende betaling kan optages.

§ 60. Er en vekslen blevet accepteret af en intervenient, der har sin bopæl på betalingsstedet, eller er der opgivet en eller flere nødsadressater, der bor på betalingsstedet, skal vekselindehaveren forevise vekslen for enhver af disse personer og i påkommende tilfælde lade protest optage på grund af manglende betaling senest dagen efter den sidste til optagelse af protest bestemte dag.

Stk. 2. Optages protest ikke inden denne frist, bliver den, der har opgivet nødsadressaten, eller for hvis regning vekslen er accepteret, såvel som de efterfølgende endossenter fri for deres forpligtelser.

§ 61. En vekselindehaver, som vægrer sig ved at modtage interventionsbetaling, taber sin ret til regres mod dem, som ville være blevet frigjort ved betalingen.

§ 62. Interventionsbetaling skal godtgøres ved en på vekslen meddelt kvittering med angivelse, for hvis regning betalingen er sket. I mangel af sådan angivelse anses betalingen at være sket for trassenten.

Stk. 2. Vekslen tillige med protesten, hvis en sådan er blevet optaget, skal udleveres til intervenienten.

§ 63. Den, der betaler som intervenient, erhverver de af vekslen flydende rettigheder mod den, for hvem han har betalt, og mod dem, som er ansvarlige over for ham efter vekslen. Dog kan han ikke endossere vekslen på ny.

Stk. 2. De endossenter, der følger efter den vekselskyldner, for hvis regning betalingen har fundet sted, frigøres ved denne.

Stk. 3. Tilbyder flere interventionsbetaling, har den, ved hvem de fleste vekselskyldnere frigøres, fortrinsret. Den, der intervenerer i strid med denne forskrift, taber, for så vidt han er kendt med forholdet, sin ret til regres mod dem, der ellers ville være blevet frigjort.

Kapitel IX

Om vekselduplikater og vekselkopier

1. Duplikater

§ 64. En veksel kan udstedes i flere enslydende eksemplarer (duplikater).

Stk. 2. Eksemplarerne skal i selve teksten indeholde nummerangivelse; i mangel heraf gælder ethvert af dem som en selvstændig veksel.

Stk. 3. Enhver indehaver af en veksel, der ikke angiver, at den er udstedt i et eneste eksemplar, kan kræve, at der på hans bekostning leveres ham duplikater af vekslens. I dette øjemed skal han henvende sig til sin umiddelbare formand; denne er pligtig til at yde ham sin bistand ved at foretage henvendelse til sin egen umiddelbare formand og således videre, indtil begæringen når trassenten. Endossenterne er forpligtede at gentage deres endossementer på de nye eksemplarer.

§ 65. Betaling efter et af vekseleksemplarerne har frigørende virkning, selv om det ikke er betinget, at sådan betaling skal sætte de andre eksemplarer ud af kraft. Dog svarer trassaten fremdeles for ethvert vekseleksemplar, som er forsynet med hans accept, og ikke er blevet ham tilbageleveret.

Stk. 2. Har en endossent overdraget vekseleksemplarerne til forskellige personer, svarer han såvel som de efterfølgende endossenter for ethvert eksemplar, der bærer deres navnetegning, og som ikke er tilbageleveret.

§ 66. Den, der har sendt et af vekseleksemplarerne til accept, skal på de andre eksemplarer opgive navnet på den person, hos hvem dette eksemplar findes; denne er forpligtet til at udlevere det til den retmæssige indehaver af et andet eksemplar.

Stk. 2. Vægrer han sig derved, kan vekselindehaveren ikke iværksætte regres, førend han ved en protest har godtgjort

- 1) at det til accept sendte eksemplar ikke er blevet udleveret ham på hans forlangende, og
- 2) at han ikke har kunnet få accept eller betaling efter et andet eksemplar.

2. Kopier

§ 67. Enhver indehaver af en veksel har ret til at tage kopier af den.

Stk. 2. Vekselkopien skal nøjagtigt gengive originalvekslen med de endossementer og alle andre påtegninger, som findes på den. Kopien skal angive, hvor langt afskriften går.

Stk. 3. Vekselkopien kan endosseres og forsynes med aval på samme måde og med samme virkning som originalvekslen.

§ 68. Vekselkopien skal angive, hvem der har den originale veksel i hænde. Den pågældende er forpligtet til at udlevere originalvekslen til den retmæssige indehaver af kopien.

Stk. 2. Vægrer han sig derved, kan indehaveren af vekselkopien ikke iværksætte regres mod den, som har endosseret eller tegnet aval på kopien, førend han ved en protest har godtgjort, at originalvekslen ikke er blevet udleveret ham på hans forlangende.

Stk. 3. Er der på originalvekslen efter det sidste endossement, førend kopien blev taget, følgende påtegning: »herfra gælder kun endossement på kopi« eller en anden påtegning af lignende art, er et efterfølgende endossement på originalvekslen ugyldigt.

Kapitel X

Om forandringer i vekslen

§ 69. Er der gjort forandring i en veksels tekst, er de, der efter forandringen har tegnet deres navn på vekslen, forpligtede overensstemmende med den ændrede tekst. De, der har tegnet deres navn før forandringen, er forpligtede overensstemmende med den oprindelige tekst.

Kapitel XI

Om vekslens forældelse

§ 70. Ethvert krav, der efter vekslen haves mod acceptanten, forældes i tre år fra forfaldsdagen.

Stk. 2. Indehaverens krav mod endossenterne og trassenten forældes i et år fra den dag, da der i rette tid blev optaget protest, eller, hvis der er taget forbehold om regres uden omkostninger, fra forfaldsdagen.

Stk. 3. Endossenternes regreskrav mod andre endossenter eller mod trasenten forældes i seks måneder fra den dag, da endossenten har indfriet vekslen, eller da forældelsen blev afbrudt over for denne, jfr. § 71.

§ 71. Vekselforældelsen afbrydes ved forkyndelse af stævning i vekseløgsmålet eller ved de i retsplejelovens § 279, stk. 2 (* 2), nævnte handlinger, eller ved vekselfordringens anmeldelse i skyldnerens under offentlig behandling stående bo, eller ved at den, mod hvem sådant søgsmål er rejst, indvarsler en formand for processens skyld (litis denunciatio). Den, som har modtaget sådan indvarsling, kan afbryde den i § 70, stk. 1 omhandlede forældelse ved ligeledes at give acceptanten procesvarsel.

Stk. 2. Ved stævning til udenlandsk domstol afbrydes vekselforældelsen, hvis skyldneren har sit hjemsted i vedkommende land, eller han uden at gøre indsigelse imod domstolens kompetence tager til genmæle i sagen, eller stævningen er forkyndt for ham personlig. Litis denunciatio til udenlandsk domstol afbryder forældelsen under samme betingelse som stævning. Ligeledes afbrydes forældelsen ved, at vekselkravet under en ved udenlandsk domstol verserende sag efter den på stedet gældende lovgivning gøres gældende til modregning.

Stk. 3. Ved anmeldelse i skyldnerens i udlandet under offentlig behandling stående bo afbrydes forældelsen, hvis skyldneren ved bobehandlingens åbning var bosat i vedkommende land.

Stk. 4. Forældelsen afbrydes ikke i forhold til andre vekselkyldnere end den, mod hvem afbrydelsehandlingen er foretaget, men afbrydelsen virker til fordel for alle dens formænd, der har foretaget afbrydelsen.

Stk. 5. Har afbrydelsen af forældelsen fundet sted, uden at vekseløgsmålet bringes til afslutning, begynder en ny forældelsesfrist at løbe fra den dag, da sagen sidst foretoges i retten. Bliver foretagelsen af handlinger til afbrydelse af forældelsen umuliggjort som følge af sådanne hindringer som omhandles i § 54, bevares vekselretten, hvis afbrydelsen sker inden en måned efter hindringens ophør.

Kapitel XII

Almindelige bestemmelser

§ 72. Forfalder en veksel på en lovbestemt helligdag, kan betaling først kræves den følgende søgnedag. Ligeledes kan alle andre handlinger vekslen vedrørende, såsom forevisning til accept og optagelse af protest, kun foretages på en søgnedag.

Stk. 2. Skal en sådan handling foretages inden en vis frist, hvis sidste dag er en lovbestemt helligdag, udstrækkes fristen til den førstkommende søgnedag. Mellemliggende helligdage medtages ved fristens beregning.

Stk. 3. Grundlovsdagen den 5. juni bliver at stille lige med de lovbestemte helligdage, for så vidt angår vekselretlige handlingers foretagelse.

Stk. 4. I de frister, der er fastsat ved loven, eller foreskrevet ved særlig bestemmelse, medregnes ikke den dag, der tjener til udgangspunkt for fristen.

Stk. 5. Løbedage finder ikke anvendelse på veksler.

§ 73. Er en veksel, som er betalbar her i riget, bortkommet, kan den mortificeres overensstemmende med de om mortifikation i øvrigt gældende regler. Mortifikationssagen anlægges på det sted, hvor vekslen skal betales.

Stk. 2. Når offentlig indkaldelse i mortifikationssagen er behørig bekendtgjort, er trassenten forpligtet til at udstede nyt vekselbrev. Var den bortkomne veksel accepteret, er acceptanten, når forfaldstiden er kommet, pligtig til at betale til den, som godtgør sin ret til at oppebære betalingen. Dog skal der i disse tilfælde stilles trassenten eller acceptanten antagelig sikkerhed, indtil vekslen er blevet mortificeret, eller deres ansvar efter den bortkomne veksel på anden måde er ophørt.

§ 74. Er vekselfordringen forældet, eller er vekselretten tabt ved forsømmelse af den til dens bevaring foreskrevne omgang, er dog vekselindehaveren ikke udelukket fra som almindelig gældsfordring at indtale hos en vekselsskyldner, hvad denne ville blive beriget med på hans bekostning, hvis ethvert krav bortfaldt.

Anden afdeling

Om den egne veksel

Kapitel XIII

§ 75. En egen veksel skal indeholde:

- 1) Benævnelsen veksel indført i selve teksten og udtrykt på det sprog, hvori dokumentet er affattet,
 - 2) et ubetinget tilsagn om at betale en bestemt pengesum,
 - 3) angivelse af forfaldstiden,
 - 4) angivelse af stedet, hvor betalingen skal ske,
 - 5) navnet på den, til hvem eller til hvis ordre betalingen skal ske,
 - 6) angivelse af dag og sted for underskriften samt
 - 7) underskrift af den, der udsteder dokumentet (udstederen).
- § 76. Et dokument, hvori en af de i den foregående paragraf nævnte anførslers mangler, gælder ikke som egen veksel, undtagen i de i de følgende stykker fastsatte tilfælde.

Stk. 2. En egen veksel, hvis forfaldstid ikke er angivet, anses som betalbar ved sigt.

Stk. 3. I mangel af særlig angivelse anses dokumentets udstedelsessted for at være betalingssted og tillige for at være det sted, hvor udstederen bor.

Stk. 4. En egen veksel, der ikke angiver stedet, hvor den er udstedt, anses for underskrevet på det ved udstederens navn anførte sted.

§ 77. Om den egne veksel gælder, for så vidt de ikke er uforenelige med dennes særlige beskaffenhed, de bestemmelser om den trukne veksel, der vedrører:

- 1) Endossement (§§ 11-20),
- 2) forfaldstid (§§ 33-37),
- 3) betaling (§§ 38-42),
- 4) regres på grund af manglende betaling (§§ 43-50, 52-54),
- 5) interventionsbetaling (§§ 55, 59-63),
- 6) kopier (§§ 67 og 68),
- 7) forandringer (§ 69),
- 8) forældelse (§§ 70-71),
- 9) helligdag, beregning af frister og forbud mod løbedage (§ 72),
- 10) bortkomne veksler (§ 73) samt
- 11) vekselindehaverens ret til efter indtrådt forældelse eller fortabelse af vekselretten at anlægge berigelsessøgsmål (§ 74).

Stk. 2. Ligeledes gælder for den egne veksel bestemmelserne vedrørende veksler betalbare hos en trediemand eller på et andet sted end det sted, hvor trassaten bor (§§ 4 og 27), adgangen til at betinge renter (§ 5), uoverensstemmelser i angivelsen af den sum, der skal betales (§ 6), følgerne af, at en underskrift er anbragt på vekslen under de i § 7 omhandlede omstændigheder, at underskriften hidrører fra en person, der har handlet uden fuldmagt eller med overskridelse af sin fuldmagt (§ 8), samt bestemmelserne om ufuldstændige veksler (§ 10).

Stk. 3. Endvidere gælder for den egne veksel bestemmelserne om aval (§§ 30-32). Hvis avalpåtegningen ikke indeholder angivelse af, for hvem den er meddelt (§ 31, stk. 4), anses den at være meddelt for udstederen.

§ 78. Udstederen af en egen veksel er forpligtet på samme måde som acceptanten af en trukken veksel.

Stk. 2. En egen veksel, der lyder på betaling en vis tid efter sigt, skal forevises for udstederen til påtegning om forevisningen inden de i § 23 bestemte frister. Fristen fra sigt løber fra dagen for den af udstederen underskrevne forevisningspåtegning på vekslen. Udstederens vægring ved at give dateret påtegning fastslås ved en protest (§ 25), hvis dato tjener til udgangspunkt for fristen fra sigt.

Tredie afdeling

Om forholdet til udenlandsk lov

Kapitel XIV

§ 79. En udlændings evne til at indgå vekselforpligtelse bedømmes efter loven i det land, hvor han er statsborger. Hvis denne lovgivning erklærer loven i et andet land for bestemmende, skal sidstnævnte lov komme til anvendelse.

Stk. 2. En udlænding, som i medfør af de i foregående stykke givne forskrifter måtte mangle evne til at forpligte sig, er ikke desto mindre gyldigt forpligtet her i riget, hvis han har indgået forpligtelsen i et land, efter hvis lovgivning han ville have haft evne til at forpligte sig.

§ 80. Formen for en vekselforpligtelse bedømmes efter loven i det land, hvor forpligtelsen er underskrevet.

Stk. 2. Hvis en vekselforpligtelse er ugyldig i medfør af bestemmelsen i denne paragrafs første stykke, men er gyldig efter loven i et land, hvor en senere forpligtelse er undertegnet, skal den første forpligtelses ugyldighed ikke medføre, at også den senere forpligtelse anses som ugyldig.

Stk. 3. En vekselforpligtelse, som en dansk statsborger indgår uden for riget, og som, for så vidt angår formen, opfylder dansk lovs fordringer, skal her i riget anses som gyldig over for anden dansk statsborger, selv om forpligtelsen som følge af bestemmelsen i denne paragrafs første stykke måtte anses som ugyldig.

§ 81. Retsvirkningen af en trukken veksels accept eller af udstedelsen af en egen veksel, bedømmes efter loven i det land, hvor vekslen skal betales.

Stk. 2. Virkningerne af andre vekselforpligtelser bedømmes, hvor ikke andet er foreskrevet, af loven i det land, hvor forpligtelsen er undertegnet.

§ 82. Fristerne for udøvelse af regresretten bedømmes for alle vekselkyldnere efter loven i det land, hvor vekslen udstedes.

§ 83. Anses vekselindehaveren efter loven i det land, hvor vekslen er udstedt, tillige som indehaver af den fordring, som har foranlediget vekslens udstedelse, skal den nævnte lov være afgørende i så henseende.

§ 84. Om accept af vekslen kan begrænses til en del af vekselsummen, samt om vekselindehaveren kan nægte at modtage delvis betaling, afgøres af loven i det land, hvor vekslen skal betales.

§ 85. Formen og fristerne for protest såvel som formen for andre handlinger, der er nødvendige for udøvelse eller bevaring af vekselretten, bedømmes efter loven i det land, på hvis område protesten skal optages eller vedkommende handling foretages.

§ 86. Loven i det land, hvor en veksel er betalbar, afgør, hvorledes der vil være at forholde i tilfælde af bortkomst eller tyveri af vekslen.

§ 87. Skal udenlandsk lovgivning i henhold til de derom givne forskrifter bringes til anvendelse under en retssag, kan domstolen, for så vidt den pågældende fremmede lov ikke måtte være retten bekendt, pålægge den vedkommende part at fremskaffe de i så henseende fornødne oplysninger.

Fjerde afdeling

Slutningsbestemmelser

Kapitel XV

§ 88. Om optagelse af vekselprotest og om vekslers forevisning her i riget gælder følgende regler:

1) Protest skal foretages af notarius publicus eller den embedsmand, som efter lovgivningen udfører notarialforretninger. Skulle det tilfælde indtræffe, at en sådan embedsmands medvirken ikke i betimelig tid

kan haves, kan protesten optages af to troværdige personer; en genpart af den optagne protest skal imidlertid i løbet af følgende søgnedage forelægges vedkommende embedsmænd, for at den kan blive indført i dennes protokol. Sker dette ikke, har protesten tabt sin gyldighed.

2) Mundtlig rekvisation til den eller dem, der skal optage protesten, er tilstrækkelig, når tillige vekslen overleveres. Begæres vekselprotest hos flere personer på samme sted, udfordres kun en protestforretning. Hvis den, hos hvem protest for manglende betaling skal optages, tilbyder at betale - være sig helt eller delvis - skal embedsmanden modtage pengene, ved delvis betaling påføre vekslen fornøden kvittering og ved fuldstændig betaling udlevere vekslen og, for så vidt det ønskes af debitor, kvittere den.

3) Optagelse af protest skal, såfremt anden overenskomst ikke træffes, ske mellem kl. 9 formiddag og kl. 7 eftermiddag i den pågældendes forretningslokale eller, hvis han ikke har sådant på stedet, i hans bolig. Træffes ikke den, hos hvem der skal protesteres, bliver protesten at optage i eller ved hans forretningslokale eller bolig. Er hans forretningslokale eller bolig ikke kendt, og kan oplysning derom af den, der foretager protesten, ikke erholdes hos stedets politimyndighed, bliver dette at anføre i protesten. Hvad foran er udtalt om tid og sted for optagelse af protest, finder tilsvarende anvendelse på vekslens forevisning til accept og betaling.

4) Den originale veksel eller vekselkopien skal bilægges protesten, der i øvrigt skal indeholde rekvirentens begæring eller påstand, det svar, der gives af den, hos hvem der protesteres, eller bemærkning om, at der intet svar har været at erholde, eller at han ikke har kunnet træffes, angivelse af stedet, hvor og tiden, når protesten sker, og endelig underskrift af den, som foretager protesthandlingen. Om den optagne protest skal der gøres bemærkning på vekslen eller vekselkopien.

Stk. 2. Protesten tillige med afskrift af vekslen eller vekselkopien bliver at indføre i en protokol.

Stk. 3. Af protestforretningen må udskrift ikke meddeles andre end protestrekvirenten.

§ 89. Tidspunktet for veksellovens ikrafttræden bestemmes ved kgl. anordning. Fra samme tidspunkt ophæves veksellov for Danmark nr. 52 af 7. maj 1880, jfr. lov nr. 124 af 7. maj 1915, og § 10 i lov nr. 66 af 28. maj 1880 om vekselsager og vekselprotester, dog at vekselloven, med undtagelse af dens regler om protest, kommer til anvendelse på veksler, der er udstedt, forinden nærværende lov træder i kraft.

Grønlands Selvstyre

Imaneq 4

3900 Nuuk

E-mail: nsninatsit@nanoq.gl

Nyttige links

Grønlandsk Lovregister

Selvstyrets Lovarkiv

Naalakkersuisut